

А колко то се отнасе до Россіа, то отсвѣтъ що ни се расказва отъ Евсевія, чи се паднало на *Св. Апостола Андреа* да проповѣдва Евангеліе-то въ Скитіа и слѣдователно на народы-тъ, кои то живѣжли между рѣки-тъ *Днѣпръ* и *Днѣпръ*, мы нахождамы въ Руска-та Исторія именно, чи докжтъ пребждали *Игоръ* и *Олеъ* въ Кіевъ, въ 880 година, и мало веке тамо една Христіанска Църква и много Христіане. Велика та княгиня *Ольга*, супруга та на Великіятъ Россійски князь *Игоря*, се кръстила въ Цариградъ въ 955 година: амж сытъ и *Светославъ*, и внукъ-атъ и *Ярополкъ*, велики-тъ Россійски кнезове си сѣдѣли еще въ езичество. Найсетнѣ Великій-атъ Князь *Владиміръ I*, въ 986 година пратиъ въ Цариградъ само за туй отредены Посланици да просятъ отъ Императоры-тъ хоржъ отъ духовенъ чинъ, за да введе въ свои тѣ владѣнія Христіанскжтъ вѣрж, и получилъ. Тѣзи Императори были *Василій*, и *Константинъ*. Тогава се кръстилъ *Владиміръ* съсъ дванадесетъ тѣхъ си сынове, и по тѣхныятъ примѣръ послѣдовалъ народатъ, тѣй щото рѣка та *Почайна* стапжа за единъ день купель * за много тысецы Россіанне. Той устроилъ Църквы, наредилъ училища, пріелъ отъ Цариградскіятъ Петріаршески прѣстолъ първиятъ Митрополитъ *Св. Михаила*, на когото-отъ време то Россійска та Църква непрестанно зависяла отъ Константинополска та, до кжтъ си направили Свой Патріархъ въ Россіа, по общото съгласіе на сички-тъ Источни Патріарси, и, както преди, тѣй и послѣ, де сега единомисленно пребывава съсъ тѣхъ въ нераскъсванъ сжжъзъ. Въ време то на великіятъ князь *Ярослава* еще повече зела да се распрогира Христіанска та вѣра въ Россіа; Той въ 1037 година събралъ многу знающы (вещъ) чловѣцы за да преведжтъ Църковны-тъ книги отъ Гръцки на Славенски езыкъ, и, кжто имъ положилъ сжщиятъ въ Кіевъ, въ направенна-та отъ него Църква *Св. Софіа*, заповѣдалъ да ги преписватъ и да ги употрѣбаватъ на Сжду. Въ десето то столѣтіе се распростанила вѣра та Христіанска въ Венгріа, 1124 Та година въ *Помераніа*. Отъ 1186 въ *Филяндіа*; а

* Къпалница.